

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Oprea Ion,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oprea Ion împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat integral hotărârea din 3 februarie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii înaintate de Oprea Ion cu privire la anularea ordinului, și declarată inadmisibilă acțiunea în partea încasării prejudiciului material și moral,

(Dosarul nr.3ra-398/23
NR PIGD 2-21064288-01-3ra-10042023)

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

2 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului depus de Oprea Ion,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT:

1. La 29 aprilie 2021, Ion Oprea a depus cerere de chemare în judecată, în procedura de contencios administrativ, împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, încasarea prejudiciului material și moral.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este angajat în cadrul organelor afacerilor interne, ocupând la moment funcția de inspector superior în cadrul Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică.

3. La 16 februarie 2021, în baza raportului comisarului Sergiu Rusica, înregistrat cu nr.716 r/i, conducerea Inspectoratului Național de Securitate Publică a dispus inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării circumstanțelor pretinselor abateri disciplinare admise de către unii salariați ai Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică.

4. În rezultatul anchetei desfășurate au fost relevate pretinse cazuri de nedocumentare, în modul prevăzut de lege, a mai multor încălcări ale vitezei de circulație, stabilite de către agenții constatatori (inclusiv subsemnatul, ofițeri al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, inspector superior Ion Oprea - conform pct.7 din ordinul prenotat), operându-se cu datele mijloacelor speciale de măsurare a vitezei de deplasare din dotare.

5. În acest context, autoritatea administrativă a constatat (la pct.7 din ordinul prenotat) încălcarea de către inspectorul superior Ion Oprea a prevederilor art.26 alin.(1) lit.b), c) și d) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și art.50 lit.b) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

6. Autoritatea administrativă emitentă a reținut precum că încălcarea imputată inspectorului superior Ion Oprea ar fi manifestată prin neîntreprinderea măsurilor de documentare a încălcărilor vitezei de circulație comise de către șoferii automobilelor cu numere: XLX 495 și DDN 076 - la 7 octombrie 2020, ora 11:50 și ora 12:53 - în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor; XBG 055 - la 11 octombrie 2020, ora 15:58 - în mun. Chișinău, str. Columna; CZR 077, GL 77 PVN și SON 01 - la 17 octombrie 2020, ora 19:11, ora 20:24 și, respectiv, ora 21:13 - în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul; MIV 573 - la 19 octombrie 2020, ora 23:31 - în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul.

7. Ca urmare a acestor pretinse constatări, autoritatea administrativă a decis aplicarea față de ofițerul Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, inspector superior Ion Oprea, a sancțiunii disciplinare - „mustrare aspră”.

8. Reclamantul nu este de acord cu ordinul prenotat, în partea care ține de constatarea pretinselor încălcări imputate lui și sancționarea disciplinară, considerându-l ilegal și neîntemeiat, din considerentele care sunt enunțate ulterior. Ordinul contestat i-a fost notificat la 9 aprilie 2021, fiind admisă o încălcare procedurală (care justifică nulitatea actului administrativ individual) referitor la termenul de notificare legală.

9. Reclamantul consideră că autoritatea administrativă a ignorat totalmente principiul subsidiarității și proporționalității sancțiunii aplicate, constatând fapte iluzorii și neîntemeiate. Principiul subsidiarității constă în prioritatea aplicării unei sancțiuni mai ușoare, atât timp cât gravitatea faptei nu determină, în mod justificat și cert, aplicarea sancțiunii mai grave.

10. La aplicarea sancțiunii disciplinare se pornește de la posibilitatea administrării unui remediu cu impact mai mic în raport cu drepturile persoanei. Sancțiune mai gravă poate fi aplicată doar dacă o aplicare a sancțiunii mai ușoare ar rămâne lipsită de eficacitate și substanță.

11. Prin prisma principiului proporționalității și necesității sancțiunii, măsura aplicată trebuie să se afle într-o corelație cu factorii care o determină, în primul rând, cu gravitatea însăși a faptei imputate.

12. Prin urmare, aplicarea sancțiunii mai grave, indiferent de pretinsa încălcare pentru care se aplică sancțiunea, încalcă cerința proporționalității restrângerii exercițiului unor drepturi, cu situația care a determinat-o.

13. În sistemul sancțiunilor disciplinare, avertismentul reprezintă cea mai ușoară dintre acestea, atunci când fapta este de o gravitate redusă.

În ierarhia sancțiunilor disciplinare enumerate la art.58 alin.(1) din Legea nr.288/2016, acestea sunt enunțate în ordine crescătoare, aplicabilitatea lor fiind determinată în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție al funcționarului public cu statut special.

14. Prin prisma celor consemnate, sancțiunea „mustrare aspră” nu este nici pe departe prima în șirul celor enunțate de legiuitor, fiind a treia după pondere și gravitate a impactului asupra situației persoanei sancționate.

15. Prin urmare, nu este admisibilă aplicarea arbitrară a unei astfel de sancțiuni atât timp cât nu există o justificare temeinică a acesteia, raportată în modul cel mai concret și argumentat la gravitatea abaterii disciplinare imputate și la gradul de vinovăție al persoanei sancționate.

16. În speță, aceste elemente au lipsit cu desăvârșire, în ordinul de sancționare, fiind omisă o argumentare a aplicării sancțiunii disciplinare, alta decât cea mai formală și sumară, atestându-se, în fapt, o sancționare nemotivată și neîntemeiată a subsemnatului cu o asemenea sancțiune disciplinară.

17. Potrivit art.58 alin.(2) din Legea nr.288/2016, sancțiunile aplicate se iau în vedere la evaluarea performanțelor profesionale, acordarea gradelor speciale, promovare și recompensare, cu excepția situației în care efectele lor au fost stinse ori acestea au fost ridicate ca recompensă în condițiile prezentei legi. De asemenea, conform art.60 alin.(1) din Legea nr. 288/2016, termenele în care sancțiunile disciplinare aplicate produc efecte sunt următoarele: avertismentul - 3 luni; mustrarea - 6 luni; mustrarea aspră - 9 luni.

18. În viziunea reclamantului, acest fapt înseamnă că aplicarea sancțiunii are un impact diferențiat în raport cu drepturile și libertățile persoanei sancționate, vizând în mod direct laturile activității profesionale a reclamantului, inclusiv cele care țin de drepturile și libertățile acestuia - evaluarea performanțelor profesionale, acordarea gradelor speciale, promovare și recompensare. Or, potrivit art. 54 din Constituție, restrângerea drepturilor și libertăților persoanei trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

19. Reclamantul consideră că aplicarea unei sancțiuni mai grave (mustrarea aspră), fără a fi epuizate măsurile de sancționare mai ușoare (avertismentul), în lipsa unei argumentări temeinice bazate pe o analiză minuțioasă a faptei imputate și a gradului de vinovăție a persoanei, nu doar încalcă principiile subsidiarității și proporționalității sancțiunii aplicate, dar

și transgresează în mod vădit standardele și garanțiile constituționale în domeniul protecției drepturilor și libertăților persoanei.

20. Mai mult, potrivit art.31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, adică să indice temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa, și anume: motivarea în drept (temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul), motivarea în fapt (oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul), precum și o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, fiind parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

21. Ordinul contestat nu conține o motivare ce ar justifica decizia luată, nefiind expuse nici temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, nici descrierea succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

22. Pe măsură ce motivarea completă este obligatorie și constituie o condiție a legalității actului administrativ, lipsa acesteia, după cum este în speță, determină concluzia privind caracterul ilegal al ordinului IGP nr.142ef din 31 martie 2021, iar, pe cale de consecință, și se impune anularea actului administrativ ilegal.

23. În contextul lipsei de motivare a actului administrativ individual este necesar de notat și propriu-zis netemeinicia actului administrativ individual contestat, sub aspectul neveridicității circumstanțelor și faptelor pretins constatate de către autoritatea administrativă emitentă și invocate pentru decizia de sancționare disciplinară a reclamantului Ion Oprea.

24. Astfel, pentru a constata pretinsa neîntreprindere de către inspectorul superior Ion Oprea a măsurilor de documentare a încălcărilor vitezei de circulație comise de către șoferi automobilelor, autoritatea administrativă a reținut datele automobilelor cu următoarele numere: XLX 495 și DDN 076 - la 7 octombrie 2020, ora 11:50 și ora 12:53 - în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor; XBG 055 - la 11 octombrie 2020, ora 15:58 - în mun. Chișinău, str. Columna; CZR 077, GL 77 PVN și SON 01 - la 17 octombrie 2020, ora 19:11, ora 20:24 și, respectiv, ora 21:13 - în mun.

Chișinău, str. Mihai Viteazul; MIV 573 - la 19 octombrie 2020, ora 23:31 - în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul.

25. Cu toate acestea, constatările autorității administrative la acest capitol sunt contrare datelor reale, care confirmă că au fost documentate și au fost procesate în modul stabilit cazurile de depășire a vitezei de circulație la care se face referire în ordinul contestat.

26. La 7 octombrie 2020, ora 12:53, a fost identificată contravenția, iar la 12:57, a fost întocmit de către subsemnatul Ion Oprea procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05102739, prin care a fost reținută încălcarea de către conducătorul autoturismului cu n/î DDN 076, fiind aplicată, la data de 7 octombrie 2020, ora 13:02, în calitate de sancțiune principală, amenda în mărime de 12 u.c., iar în calitate de sancțiune complementară - 3 puncte de penalizare (copia procesului-verbal din 7 octombrie 2020 se anexează). Amenda a fost achitată la 7 octombrie 2020, ora 15:05. b) la 11 octombrie 2020, ora 15:58 a fost identificată contravenția, iar la 16:00 a fost întocmit de către subsemnatul Ion Oprea procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05113941, prin care a reținută încălcarea de către conducătorul autoturismului cu n/î XBG 050, fiind aplicată, la 11 octombrie 2020, ora 16:09, în calitate de sancțiune principală, amenda în mărime de 900 lei, iar în calitate de sancțiune complementară - 4 puncte de penalizare (copia procesului-verbal din 11 octombrie 2020 se anexează). Amenda a fost achitată la 11 octombrie 2020, ora 08:30. Admiterea unei erori tehnice raportate la numărul de înmatriculare (XBG 050 în loc de XBG 055) nu putea să facă obiectul acestei anchete de serviciu și să valorifice conținutul și gravitatea sancțiunii aplicate față de subsemnat, pe măsură ce procesul-verbal din 11 octombrie 2020 a fost întocmit pe numele contravenientului Oleg Cubasov, care conducea autoturismul de model FORD EDJE, având viteza stabilită neregulamentară de 76 km/oră (momente indicate atât în procesul-verbal de contravenție din 11 octombrie 2020, nr. MAI05113941, cât și pe fișierul anexat sub forma planșei fotografice), iar acesta (Oleg Cubasov) a și achitat amenda stabilită anume prin procesul-verbal de contravenție nr. MAI05113941 din 11 octombrie 2020.

27. Toate procesele-verbale au fost întocmite în modul stabilit de lege, iar autoritatea administrativă într-un mod arbitrar și neîntemeiat a dispus sancționarea subsemnatului Ion Oprea pentru fapte (presupuse încălcări) ireale și inexistente (dovada celor consemnate se regăsește inclusiv în conținutul actelor anexate).

28. Actele anexate la cerere de chemare în judecată atestă netemeinicia constatărilor autorității administrative cu privire la preținsele fapte de nedocumentare de către dânsul a încălcărilor vitezei de circulație depistate. Or, potrivit art. 57 din Legea nr.288/2016, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

29. În împrejurările enunțate, se atestă lipsa unor încălcări care ar fi imputate lui, iar în aceste condiții este neîntemeiată și ilegală aplicarea sancțiunii disciplinare, actul administrativ de aplicare a acestei sancțiuni disciplinare urmând a fi anulat.

30. Mai mult ca atât, potrivit art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

31. Iar, articolul 375 alin.(1)-(3) Codul contravențional consacră principiul prezumției de nevinovăție, stabilind expres că persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

32. Or, în calitate de inspector superior nu dispune dreptul de a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile în care lipsesc probe necesare pentru constatarea faptelor contravenționale, care se pretind a fi nedocumentate de către reclamant, nici să îmi întemeiez eventualele concluzii pe presupuneri privind vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției.

33. Totodată, di prevederile art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional rezultă că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției. Actul de sancționare disciplinară a subsemnatului operează cu prezumția de comitere a unor contravenții, prezumție care nu își găsește vreun alt temei decât în unele presupuneri lipsite de confirmare. Mai mult, în lipsa certitudinii privind existența faptului contravenției, nu se poate recurge la constatarea preținsei nedocumentări a unei astfel de contravenții de către agentul constator, în particular în persoana dânsului. Sancționarea sa disciplinară pentru pretinsa

nedocumentare a faptelor contravenționale, în privința cărora nu sunt date obiective, implicit transgresează standardele art. 6 CEDO, care consacra dreptul persoanei la un proces echitabil. Acest drept, în mod special, implică prezumția oricărei persoane acuzate de o infracțiune de a fi nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. În acest context, exigența autorității administrative de a întocmi procesul-verbal cu privire la pretinsele fapte contravenționale, lipsite de confirmare, nu este compatibilă cu standardele CEDO.

34. Cu referire la respectarea procedurii prealabile, reclamantul a notat că potrivit art.61 alin.(1) din Legea nr. 288/2016, actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

35. În contextul enunțat, Oprea Ion a solicitat admiterea acțiunii, întoarcerea executării ordinului IGP nr.142ef din 31 martie 2021 cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică în partea care ține de constatarea pretinselor încălcări ale inspectorului superior Ion Oprea și sancționarea disciplinară a acestuia (pct.7); anularea ordinului IGP nr.142ef din 31 martie 2021 cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică în partea care ține de constatarea pretinselor încălcări ale inspectorului superior Ion Oprea și sancționarea disciplinară a acestuia (pct.7); încasarea în mod solidar din contul Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției în beneficiul a prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

36. La 17 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Oprea Ion a depus cerere prin care și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând anularea ordinului nr.142ef din 31 martie 2021 Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, în partea care ține de constatarea pretinselor încălcări al inspectorului superior Oprea Ion și sancționarea disciplinară a acestuia (pct.7), și încasarea în mod solidar din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a sumei de 15000 de lei cu titlu de prejudiciu material și 7000 de lei cu titlu prejudiciu moral.

37. Suplimentar, reclamantul s-a expus în partea prejudiciului material și a prejudiciului moral, invocând că a fost a privat de posibilitatea de a beneficia de salariu deplin, deoarece acesta fiind redus lunar în urma aplicării abuzive a sancțiunii, precum și lipsit de premii etc.

38. Având la bază categoria drepturilor salariale încălcate apreciază prejudiciul material în mărime de 15 000 de lei.

39. Cu privire la prejudiciu moral, cu trimitere la prevederile art.90 alin.(3), art.327 alin.(3) și art.329 din Codul muncii, reclamantul a invocat că angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

40. În contextul enunțat, reclamantul a apreciat prejudiciul moral în mărime de 7 000 de lei, quantum justificat și rezonabil, care îi va asigura o echitate sufletească, în raport cu suferințele și frustrările cauzate lui, prin lezarea cinstei și demnității, reputației profesionale, formată pe baza mai multor ani de activitate, precum și lipsa de corectitudine, inclusiv juridică de care a dat dovadă angajatorul față de angajat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

41. Prin hotărârea din 3 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă parțial acțiunea depusă de Oprea Ion. S-a anulat pct.7 din ordinul IGP nr.142ef din 31 martie 2021 cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică în partea care ține de constatarea încălcării al inspectorului superior Oprea Ion. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Oprea Ion suma de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL:

42. La 24 februarie 2022, în conformitate cu art.232 alin.(1) din Codul administrativ, Inspectoratul General al Poliției a depus apel (nemotivat), iar la 3 iunie 2022, în conformitate cu art.232 alin.(2) din Codul administrativ, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 3 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL:

43. Prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a casat integral hotărârea din 3 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii înaintate de Oprea Ion cu privire la anularea ordinului, și declarată inadmisibilă acțiunea în partea încasării prejudiciului material și moral.

44. Instanța de apel a motivat decizia constatând următoarele aspecte: din memoria mijloacelor speciale de măsurare a vitezei de deplasare de tip TruCam LTI 20/20 (Cinemometre), cu numerele TC005683 și TC005685, aflate în dotarea Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru”, a fost extrasă informația despre încălcările vitezei de circulație a vehiculelor și contrapusă cu datele din Sistemul informațional automatizat „Evidența contravențiilor din domeniul circulației rutiere, a persoanelor care le-au săvârșit și a punctelor de penalizare aplicate. Iar urmare, au fost relevate cazuri de nedocumentare în modul prevăzut de legislație a mai multor încălcări ale vitezei de circulație stabilite de către agenții constatatori în cadrul exercitării serviciului, și anume: la 7 octombrie 2020, ora 11:50 și ora 12:53, inspectorul superior Ion Oprea, activând cu mijlocul special de tip TruCam, nr. TC005683, pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, a fixat încălcări ale vitezei de circulație a automobilelor cu numerele de înmatriculare XLX 495 și DDN 076, care se deplasau cu viteza de 83 km/h și, respectiv 70 km/h, în timp ce viteza maximă admisibilă pe sectorul respectiv de drum constituie 50 km/h; la octombrie 2020, Ion Oprea la, ora 15:58, pe str. Columna din aceeași localitate a fixat încălcarea vitezei de circulație a automobilului cu numărul de înmatriculare XBG 055, care se deplasa cu viteza de 76 km/h, în timp ce viteza maximă admisibilă pe sectorul respectiv de drum constituie 50 km/h; la 17 octombrie 2020, ora 19:11, ora 20:24 și ora 21:13, pe str. Mihail Vitează a fixat încălcări ale vitezei de circulație a automobilelor cu numerele de înmatriculare CZR 077, GL 77 PVN (România) și SON 01, care se deplasau cu viteza de 95 km/h, 73 km/h și, respectiv 74 km/h, în timpul ce viteza maximă admisibilă pe sectorul respectiv de drum constituie 50 km/h; la 19 octombrie 2020, ora 23:31, pe str. Mihail Viteazu, a fixat încălcarea vitezei de circulație a automobilului cu numărul de înmatriculare MIV 573, care se deplasa cu viteza de 71 km/h, în timp ce viteza maximă admisibilă pe sectorul respectiv de drum constituie 50 km/h.

45. Urmare a verificării conform Sistemului informațional automatizat „Evidența contravențiilor din domeniul circulației rutiere, a persoanelor care le-au săvârșit și a punctelor de penalizare aplicate”, s-a stabilit inexistența proceselor contravenționale sau a proceselor-verbale cu

privire la contravenție pe aceste cauze. Fiind chestionat, inspectorul superior Ion Oprea nu a putut da explicații pe marginea nedocumentării cazurilor menționate. Or, în imaginile foto, ce reflectă încălcările vitezei de circulație a automobilelor cu numerele de înmatriculare MLD 278, IMI 691, IS 13 KIY, TS 165 RD și AWA 885, numerele de înmatriculare menționate nu sunt clar vizibile și astfel, acestea nu pot fi administrate în calitate de probe incontestabile (f.d administrative 44-46, 48).

46. Instanța de apel a stabilit că inspectorul superior Ion Oprea a ignorat prevederile art.26 alin.(1) lit.b), c) și d) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și art.50 lit.b) și e) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, motiv pentru care întemeiat la pct.7 al ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.142ef din 31 martie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate publică”, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră.

47. Instanța de apel a notat că deși reclamantul/intimat, Ion Oprea invocă că constatările autorității administrative sunt contrare datelor reale, totuși acesta a fost sancționat pentru faptul neîntreprindere măsurilor de documentare a 7 cazuri/conducători, însă ultimul face referire doar la 2 cazuri/conducători.

48. Totodată, instanța de apel a menționat că, fiind chestionat, Ion Oprea, prin explicația scrisă la 13.03.2021, a menționat că, în baza încălcării comise la 02.10.2020 de automobilul cu n/î CSO 851 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție MAI05 113910, iar pe marginea celorlalte încălcări care i-au fost prezentate, la acel moment nu poate da explicație și urmează să se clarifice de ce nu au fost documentate și introduse în baza de date, însă acestea până la emiterea actului administrative de sancționare, nu au fost prezentate persoanei responsabile de desfășurare a anchetei de serviciu, fiind anexate doar la acțiunea înaintată în judecată.

49. Instanța de apel nu a reținut argumentul invocat de Oprea Ion precum că, nu are dreptul de a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile în care lipsesc probe necesare pentru constatarea faptelor contravenționale, iar în toate cazurile enumerate în ancheta de serviciu, în calitate de probe sunt planșele foto ale mijlocul special de tip TruCam, însă nu toate cazurile au fost documentate, deoarece potrivit art.26 alin.(1) lit. b), c), d) și alin. (3) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în față Poliției; c) să execute la timp

și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; d) să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate.

50. Cu trimitere la art.50 alin.(1) lit. b) și e) al Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.440 alin.(1) - (3), art.442 alin.(1)-(3) Cod Contravențional, instanța de apel a menționat că agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, la caz, însă, s-a stabilit inexistența proceselor contravenționale sau a proceselor-verbale cu privire la contravenție pe cauzele nominalizate mai sus, iar inspectorul superior Ion Oprea fiind chestionat nu a putut da explicații pe marginea nedocumentării cazurilor menționate. De altfel, se dovedește a fi una eronată concluzia reclamantului reținută și de către instanța de fond precum că, actul contestat în parte la caz este nemotivat, întrucât analizând conținutul acestuia în partea contestată se atestă a fi motivat, legal și întemeiat, adoptat cu respectarea normelor de drept material și procedural.

51. În împrejurările constate, instanța de apel a conchis că pretenția privind anularea pct.7 al ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.142ef din 31.03.2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară în privința lui Ion Oprea” este una neîntemeiată.

52. În partea pretențiilor formulate de Ion Oprea privind întoarcerea executării ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.142ef din 31 martie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, și constatarea pretinselor încălcări ale inspectorului superior Ion Oprea și sancționarea disciplinară a acestuia (pct.7), precum și compensarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, instanța de apel s-a abținut să se expună din considerentul că ultimul nu a contestat hotărârea instanței de fond la acest capitol, examinând legalitatea hotărârii primei instanțe în limitele apelului declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

53. Cât privește pretenția privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu material și moral, instanța de apel a remarcat că pretențiile respective neîntemeiat au fost supuse examinării concomitent cu fondul cauzei, în situația în care potrivit art.167 alin.(4) din Codul administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedura administrativă separată.

54. Totodată, reieșind din prevederile art.166 Cod administrativ, cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act

administrativ individual. Iar, conform art.60 alin.(3) din Codul administrativ, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

55. În contextul nomelor de drept precitate, instanța de apel a concluzionat că atunci când o persoană își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual, pretinde, totodată, și repararea prejudiciului cauzat prin actul administrativ ilegal, ea urmează să depună o cerere de reparare a prejudiciului către autoritatea publică, care emite o decizie în acest sens, care, conform art. 10 alin. (2) Cod administrativ, este un act administrativ.

56. La caz, acțiunea înaintată de Oprea Ion conține inclusiv și solicitarea reparării prejudiciului material și moral.

57. Odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, acesta este unica normă juridică aplicabilă litigiilor de contencios administrativ în măsura în care cuprinde reglementările necesare speței deduse judecătii.

58. Cu trimitere la art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.f) din Codul administrativ, instanța de apel a rezumat că la caz urmează a fi aplicabile prevederile Codului administrativ, ce implică necesitatea respectării procedurii prealabile, care implică cumulativ și respectarea prevederilor art. 60 alin. (3) Cod administrativ, reclamantul având acest drept de la data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Or, sub aspectul pretenției de compensare a prejudiciului material și moral, reclamantul nu a respectat procedura prealabilă, ceea ce implică inadmisibilitatea în acest sens a pretenției cu privire la compensarea prejudiciului material și moral cauzat prin emiterea actului administrativ, în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

59. Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele invocate de Oprea Ion cu privire la interpretarea eronată a normelor de drept, or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenție.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

60. La 1 decembrie 2022, Oprea Ion, prin intermediul oficiului poștal, a depus recurs (nemotivat), iar la 3 aprilie 2023, a prezentat

motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii în sensul formulat.

SOLICITĂRILE RECURENTULUI:

61. În susținerea recursului Oprea Ion a invocat că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe reproducerea unor raționamente enunțate în cererea de apel de către Inspectoratul General al Poliției, ce vizează pretinsa neîntreprindere a măsurilor de documentare a încălcărilor vitezei de circulație în cazul a 7 șoferi de automobile, neglijând, materialele și probatoriu administrat la cauză și constatările din hotărârea instanței de fond din 3 februarie 2022.

62. Din moment ce actul administrativ își întemeiază soluția pe constatarea a 7 încălcări, iar materialele și probatoriu administrat denotă că cel puțin 2 dintre aceste 7 încălcări nu au nicio legătură cu circumstanțele speței și nu au existat încălcări, evident este că a fost întemeiată și legală soluția emisă de către instanța de fond, în particular, anularea pct. 7 al ordinului IGP nr. 142ef din 31 martie 2021 cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, în partea care ține de constatarea încălcării ale inspectorului superior Oprea Ion.

63. Acest ultim fapt demonstrează că constatările cuprinse în actul administrativ al IGP nu sunt veridice, fiind lipsite de oricare justificare, contrara art. 6 din CEDO, pe măsură ce în instanța de judecată reclamantul a putut să demonstreze și să prezinte probe în acest sens că cel puțin 2 dintre aceste 7 încălcări nu corespund adevărului, prin urmare, sancțiunea disciplinară aplicată cuprindea și cele două cazuri care sunt neveridice, iar agentul constatator nu poate fi tras la răspundere disciplinară, fiind nevinovat.

64. Cu toate acestea, instanța de apel, deși a constatat implicit netemeinicia actului administrativ contestat la acest capitol, reținând că nu toate cazurile sunt veridice, a omis a face concluziile ce se impun, cel puțin, despre lipsa de răspundere a agentului constatator pe cazurile neveridice din actul administrativ contestat, încât agentul constatator să nu fie tras la răspundere disciplinară pentru ceea ce nu a comis, Or, în situația respectivă, agentul constatator fiind nevinovat, cel puțin pe două cauze, a fost supus răspunderii disciplinare, contrar art. 7 din CEDO.

65. În același timp, cele 2 cazuri invocate în cererea de chemare în judecată, care indică asupra constatării eronate a încălcărilor de către IGP, au fost aduse doar cu titlu de exemplificare, și nu reprezintă o listă exhaustivă a cazurilor constatate eronat, ceea ce nu exclude veridicitatea celorlalte 5 încălcări. Or, autoritatea administrativă a constatat chipurile 7 cazuri de pretinsă nedocumentare în modul prevăzut de lege încălcărilor vitezei de circulație, ceea ce a fost infirmat cu certitudine în cadrul examinării la etapa de fond, inclusiv instanța de apel reține aceste aspecte.

66. La acest capitol instanța de fond a reținut motivat că, ancheta de serviciu în privința dânsului a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare și a dispozițiilor Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, nefiind efectuată minuțios verificarea informației și datelor din Sistemul informațional automatizat „Evidența contravențiilor din domeniul circulației rutiere, a persoanelor care le-au săvârșit și a punctelor de penalizare aplicate”, precum și examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterii disciplinare imputate lui.

67. Evident că, materialele cauzei indică la faptul că, contrar celor reținute neprobat de către instanța de apel, în cazul contravențiilor comise de către conducătorii automobilelor cu numerele de înmatriculare DDN 076 și XBG 055, de către agentul constatator au fost întocmite în modul stabilit procese-verbale cu privire la contravenție (nr. MAI05102739 din 7 octombrie 2020 și, respectiv, nr. MAI05113941 din 11 octombrie 2020). Probele, reprezentate prin copiile proceselor-verbale corespunzătoare, au fost anexate la materialele cauzei, nefiind puse la îndoială nici de către intimații MAI și IGP, precum și nici de către instanța de fond sau cea de apel.

68. Sub acest aspect nu sunt temeinice referirile instanței de apel la datele din memoria mijloacelor speciale de măsurare a vitezei de deplasare și din SIA „Evidența contravențiilor din domeniul circulației rutiere, a persoanelor care le-au săvârșit și a punctelor de penalizare aplicate”. Or, în cazuri concrete, exemplificate prin materialele cauzei, aceste constatări ale instanței de apel s-au dovedit a fi eronate și nejustificate, iar concluziile bazate pe acestea fiind în contradicție directă cu circumstanțele spete, contrar art. 6 din CEDO.

69. Ca urmare a pretinselor și eronatelor sale constatări, autoritatea administrativă a decis aplicarea în privința lui a sancțiunii disciplinare - „muștrare aspră”. Or, procedând astfel, autoritatea

administrativă a ignorat totalmente principiile subsidiarității și proporționalității sancțiunii aplicate, constatând fapte neîntemeiat puse în sarcina răspunderii juridice arbitrare a subsemnatului.

70. Instanța de apel completamente a ignorat faptul că semnificația și finalitatea generală a principiului subsidiarității constau în prioritatea aplicării unei sancțiuni mai ușoare, atât timp cât gravitatea faptei nu determină, în mod justificat și cert, aplicarea sancțiunii mai grave. În consecință, la aplicarea sancțiunii disciplinare, se pornește de la posibilitatea administrării unui remediu cu impact mai mic în raport cu drepturile persoanei. Or, sancțiune mai gravă poate fi aplicată doar dacă o aplicare a sancțiunii mai ușoare ar rămâne lipsită de eficacitate și substanță.

71. În același sens, reieșind din art. 58 Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în continuare – Legea nr. 288/2016), mecanismul sancțiunilor disciplinare este unul care are o arhitectură bazată pe principiul proporționalității și al necesității, care derivă din principiul constituțional consacrat de art. 54 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova.

72. Prin prisma principiului proporționalității și necesității sancțiunii, măsura aplicată trebuie să se afle într-o corelație cu factorii care o determină, în primul rând, cu gravitatea însăși a faptei imputate.

73. Aplicarea sancțiunii mai grave, indiferent de pretinsa încălcare pentru care se aplică sancțiunea, încalcă cerința proporționalității restrângerii exercițiului unor drepturi, cu situația care a determinat-o, fiind contrară art. 7 din CEDO.

74. În sistemul sancțiunilor disciplinare, avertismentul reprezintă cea mai ușoară dintre acestea, atunci când fapta este de o gravitate redusă. În ierarhia sancțiunilor disciplinare enumerate la art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288/2016, acestea sunt în ordine crescătoare, aplicabilitatea lor fiind determinată în funcție de gravitatea comise și gradul de vinovăție al funcționarului public cu statut special.

75. Prin prisma celor consemnate, sancțiunea „mustrare aspră” nu este departe prima în șirul celor enunțate de legiuitor, fiind a treia după pondere și gravitate a impactului asupra situației persoanei sancționate. Astfel, nu este admisibilă aplicarea arbitrară a unei astfel de sancțiuni atât timp cât nu există o justificare temerară, raportată în modul cel mai concret și argumentat la gravitatea disciplinare imputate și la gradul de vinovăție al persoanei sancționate.

76. În speță, aceste elemente au lipsit cu desăvârșiri, în ordinul de sancționare, fiind omisă o argumentare a aplicării sancțiunii disciplinare, alta decât cea mai formală și sumară, atestându-se, în fapt, o sancționare nemotivată și neîntemeiată a subsemnatului cu o asemenea sancțiune disciplinară.

77. În ipoteza celor enunțate, aplicarea unei sancțiuni mai grave („mustrarea aspră”), fără a fi epuizate măsurile de sancționare mai ușoare („avertismentul), în lipsa unei argumentări temeinice bazate pe o analiză minuțioasă a faptei imputate și a gradului de vinovăție a persoanei, nu doar încalcă principiile subsidiarității și proporționalității sancțiunii aplicate, dar și transgresează în mod vădit standardele și garanțiile constituționale în domeniul protecției drepturilor și libertăților persoanei.

78. Cu referire la admisibilitatea pretențiilor referitoare la repararea prejudiciului moral și material cauzat instanța de apel s-a referit eronat la prevederile art. 60 alin. (3) din CA, care stabilește că, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual 7/9 sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă.

79. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

80. Din textul citat supra, este evident că aceste prevederi sunt relevante cazului în care autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal pe calea de soluționare prejudiciară, stabilită la art. 19 din CA, în asemenea cazuri, după anularea actului administrativ ilegal și prejudiciabil, se purcede la soluționarea problemei consecințelor produse de acest act. Iar norma invocată de către instanța de apel prevede anume pentru acest caz depunerea unei cereri separate privind acordarea prejudiciilor.

81. Această concluzie este susținută prin dispozițiile art. 167 alin. (4) din CA („Soluționarea cererii prealabile de către autoritatea emitentă”), care stabilesc că, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă.

82. Concluziile instanței de apel referitoare la pretinsa inadmisibilitate ale acestor pretenții nu sunt bazate decât pe o interpretare și aplicare evident eronată a normelor.

83. La 10 mai 2023 și 11 mai 2023, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției au depus referințe, solicitând declararea ca fiind inadmisibil recursul depus de Oprea Ion, or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, care este una legală și întemeiată, nu poate constitui temei de casarea a acesteia. Recursul conținând argumente similare invocate în prima instanță și apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus corespunzător. Recursul nu conține temeiuri pentru a trece filtrul de admisibilitate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

84. Articolul XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023. (3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

85. Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

86. Recursul Oprea Ion a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 1 septembrie 2023, și anume la *1 decembrie 2022* cel inițial și la *3 aprilie 2023* cel motivat, prin urmare va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

87. Articolul 244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) statuează că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

88. Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede că:

(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

89. Articolul 246 alin.(1) și (2) lit.a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS:

90. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate, în ședință publică, la 23 noiembrie 2022.

91. Actele cauzei atestă că copia dispozitivului deciziei a instanței de apel a fost notificat Oprea Ion la 2 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin scisoarea de expediere a actului judecătoresc anexat la dosar (f.d.169, vol.I).

92. Totodată, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei integrale (motivată) a instanței de apel a fost notificată lui Oprea Ion la 13 martie 2023, fapt ce se confirmă prin scisoarea de expediere a actului judecătoresc anexat la dosar (f.d.175, vol.I).

93. Astfel, recursul inițial din 1 decembrie 2022, cât și cel motivat din 3 aprilie 2023, a fost depus de Oprea Ion, cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare 1 septembrie 2023).

94. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precitate supra rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

95. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

96. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

97. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

98. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „*motivarea recursului*” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

99. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

100. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

101. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct.85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45*). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*Botten v. Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39*).

102. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1

CEDO *(Helmerts c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).*

103. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a declara inadmisibil recursul depus de Oprea Ion.

104. În conformitate cu prevederile art.230 și art.246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Oprea Ion.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc